

kanom g. dr. Cukalo, ki je opravil cerkvene obrede, in so ga od doma spremljali na zadnji poti. Takega sprevoda še v Grižah ni bilo. V cerkvi se je gospod dekan in ravnatelj bogoslovja poslovil od rajnega Štefana, ki ga je Večni prej poklical k sebi, preden je stopil pred Njegov oltar. Nato je bila asistirana črna sv. maša. Bogoslovski pevski zbor, pri katerem je Stefan tako rad prepeval, mu je pel zadnje pesmi v slovo. Pri cerkvi počiva, njegova duša pa pokoj uživa pri Vsemogočnem, ki naj tolaži žalostne starše in sestrí.

Podsreda. Pri nas smo pokopali ob spremstvu treh duhovnikov in ob ogromni udeležbi domačinov daleč znano ter obče priljubljeno in spoštovano gospo Ano Škerbec, bivšo posestnico na Pokleku. Rajna je bila najboljša mati 11 otrokom. In ravno kot mater jo je usoda prebridko preizkušala. Njen sin Janko je ponesrečil kot novomašnik z vozom in je

podlegel poškodbi. Od ostalih otrok so preživeli drago mater sin Edmund, ki vzorno gospodarji na domu, hčerke Pepca, Marica in Tinka, ki so vse dobro poročene. Gospa Škerbec je bila znana pod nazivom »duhovniška mamica«. Prava slovenska mati trpinka, uživaj večno plačilo, katerega si si zaslužila!

Planina pri Sevnici. Pri nas je umrl posestnik in pekovski mojster tržan Franc Sluga. Bil je dober človek, skrben gospodar, 30 let član gasilnega društva, nazadnje izvoljen častni članom in globoko veren katoličan. Bolehal je dolgo, rak na jetrih mu je uničeval življenje. Na pokopališču smo ga spremljali v snegu in burji. Izredno velika udeležba je pričala, kako vsestransko je bil priljubljen. Poslovilne besede mu je govoril domači gospod župnik. Zapušča 37letno vdovo in štiri otročiče. Najstarejši je star 12 let, najmlajši pa 5 let. Naj v miru počival

šmentane krize ne bilo, pa je je čimdalje več, kakor kakšne nalezljive bolezni. Sprašujemo se v skrbeh, kaj bo, če ji zdravniki, ki se trudijo okoli nje, ne bodo prišli v okom. Pravijo, da je upanja zelo malo. Drugače smo še kljub vsem stiskam bolj vesele narave, čeravno nam gre včasih tudi na jok, kadar namreč ogledujemo razne dražbene oklice na občinski deski.

Bukovci pri Ptuj. Nahajamo se v mesecu marcu. Prestali smo, slabo oblečeni, hvalabogu ne prehujo zimo, narava se prebuja. Mi pa pravimo: merc je pes, april pa ves; maja pol, te če kaj bo! Na konec te prerokbe so posebno radovedni »jančarji« bívše JNS.

Polenšak pri Ptuj. Med drugimi, ki smo že njihova imena ovekovečili v »Slovenskem gospodarju«, so si še obljubili zakonsko zvestobo: Visenjak Martin, posestnik in vdovec iz Strmca, in Trunk Lizika iz Preroda. Bog daj sreče! Kukovec Franc, posestniški sin na Zasadih, je kar mahnil par korakov preko ceste k sosedovim in rekel Brenholčevi materi: tukaj bova zdaj gospodarila, midva z vašo dobro hčerko Mičko. Priden mladenič Muhlič Ivan, čevljar v Lasigovski grabi, si je zaželel čistejšega zraka in jo je mahnil k Sv. Lenartu, kjer je poročil mladenko Canjko Matildo, in s katero zadovoljno gospodarji na razglednem hribčku na Bresnici. Dober in delaven fant Sirc Ivan iz Polenec si je pripeljal mlado nevesto Šulak Ottiljo iz Rucmanec, Sv. Tomaža fare. Še en par je bil pri nas poročen, ki pa noče biti imenovan, le toliko radovednežem lahko zaupamo, da je bil ženin iz Lancove vasi, nekje onkraj reke Drave. Vsem tem mladim, brhkim parom naj rosi nebo obilo sreče in blagoslova! — Pretekli teden zvečer sta dva neznanca na cesti pri Sv. Lenartu napadla bivšega župana, sedanjega upravnika bivše občine Polenci, Erlih Franca, ko se je vračal mirno in brezskrbno, ga precej pretepla in nagnala proti Prerodu, kjer sedaj stanuje. Opraskan in potočen po glavi, je Erlih poiskal pomoč v ptujski bolnici. Kljub takojšnji in nemurni pomoči od strani župana Joško Laha, oblasti, ki so tudi takoj stopile v akcijo, niso še dosedaj mogle izslediti zločincev.

Razkrižje pri Ljutomeru. Pri nas je bil pust precej živahen. Na pustno nedeljo smo imeli v zavodu sv. Ivana priliko se nasmejati čez



Sv. Anton na Pohorju. Volk nam je šel skozi faro. Tukaj na Pohorju kriza še hujše pritiska ko drugod.

St. Peter pri Mariboru. Preteklo nedeljo se je vršil sklep šestega gospodnjško-kmetijskega tečaja, združenega z razstavo, ki ga vodijo tukajšnje šolske sestre. Tečaj je obiskovalo 13 gojenk. Iz teh tečajev je izšlo že nad 75 bodočih gospodinj. Gojenke so ob sklepu pokazale, koliko znanja so si pridobile v tem kratkem času ter potrdile, da so res pazljivo in marljivo se učile in sledile vsestranskemu pouku. Hvala gre tudi šolskim sestram, zlasti še voditeljici tečajev s. Gabrieli, ki polagajo mnogo truda in ljubezni pri vzgoji bodočih slov. gospodinj. Sklepne slovesnosti so se udeležili med drugimi tudi srezki šolski nadzornik g. Tomažič, ki se je zelo pohvalno izjavil o lepo dovršenem tečaju ter izrekel zahvalo šolskim sestram za njihovo vzgojno delo za šoli odraslo mladino; dalje zdravnik g. dr. Pihlar, ki je gojenke poučeval v zdravstvu, domači župnik in še drugi povabljeni gostje.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Zaščitniku naših

družin sv. Jožefu radi izkazujemo čast. Samo nekje so mislili s plesom obhajati ta praznik in se je zbrala gotova mladina, da se je plesalo celo noč v beli dan. Ali je ples in fuckanje prikladno za postni čas?!

Sv. Jakob v Slov. goricah. V predpustnem času ja bilo v naši župniji obilo kandidatov, pa ne za parlament, marveč za zakonski stan. Nekaj ee jih je tudi poročilo. — Že štiri mesece smo moledevali pri merodajnih krogih, da bi se zopet odprla naša knjižnica. Vsi poskusi so bili odločno zavrnjeni. V tem oziru bi lahko občinske uprave pomagale, pa jim manjka za to smisla. — Smolo smo imeli z volilnimi reklamacijami. Prvič smo zadostili predpisanemu roku in po nasvetu »Slovenskega gospodarja«, pa smo bili zavrnjeni. Ko smo zadostili zahtevanemu pogoju, pa smo bili drugič zavrnjeni, češ, da je rok potekel. In vseh 71 reklamantov zgubi svojo volilno pravico in mi hočeš nočeš ostanemo pri prihodnjih volitvah abstinentje!

Zgornja Polskava. Morda že veste, da je postala naša Zgornja Polskava že lansko leto bolj ponosna in slavna, ker je namreč sedaj središče, to je sedež novo združene občine Polskava. Naši spodnji sosedje so nam to malo zamerili. Toda sčasoma se bomo že pobotali, tako da bo na obe strani prav, samo da bi te

bežnicami. Razkuževalci so morali vzeti pot pod nože in so bežali na vso sapo iz Orešja na Bizeljško. Vladni komisar, ki je vodil oreško komisijo, je zgubil na begu pečenege piščanca, katerega mu je bila dala na pot krčmarica, pri kateri je bil na hrani.

Josip Mešiček, nadučitelj v pokoju in posestnik v Krčevini pri Mariboru, je bil očividec majhnega nastopa tedanjega puntarskega gibanja. V »Naših goricah« iz leta 1928 piše omenjeni sledeče: »Bilo je meseca septembra, v času veselih šolskih počitnic, ko pride k meni na poset moj dragi, sedaj že pokojni tovariš Jože Cizel, poznejši profesor na ženskem učiteljsku v Gorici. Bival sem takrat v Pišecah, dasi sem bil že imenovan za Brežice. Ostal je pri meni en dan in dogovorila sva se, da ga drugi dan spremim na njegov rojstni dom v vasi Zlogonsko, sedaj Vrhje ob Sotli, v občini Kapele pri Brežicah. Ko sva naslednjega dne korakala preko pišečkih gričev in prišla iz vinskih goric v majhen gozdič, sva zagledala na potu pred seboj moža, ki je bil kal z motiko po tleh. Nisva še bila pri njem, ko stopi iz goščave drug mož s krampežnico na rami in hkrati z druge strani še tretji z gorjačo v roki. Zdelo se je nama takoj, da ti možje nič

dobrega ne nameravajo. Eden izmed njih pa je mene brž spoznal in je drugima dvema zašepetal: »Ta dva nista prava.« Drugi dan smo zvedeli, da so v taistem kraju prepodili komisijo, ki je hotela razkuževati vinograde. In taki izgredi proti vladnim organom so se potem še ponavljali.«

Večkrat se je zbralo na mestu, kamor so bili namenjeni razkuževalci, po par sto kmetov. Vsak je imel nekaj trdega v rokah. V takih slučajih jo je komisija popihala med posmehom in krhkimi psovki.

Vrhovnim komisarjem je postalo jasno pri tolikanj pogostih pojavih nasilnega odpora, da puntarje nekdo organizira, jim daje smernice in jih razpošilja v močnih skupinah, ki preprečujejo razkuževalne posle.

Kakor že omenjeno, so člani ušivih komisij za taiste čase zaslužili sijajno. Ravno radi mastnega zasluzka se skraja niso toliko zmenili za punt v bojazni, da bi jih ne zamenjali ali sploh ukinili. Šele tedaj, ko je bilo onemogočeno vsako nadaljevanje razkuževanja, je razposlalo glavarstvo orožniške patrolje, da doženejo, kdo hujska na odpor in kdo je kolovodja očitne vstaje.

(Dalje sledi.)

jez predreti, nakar so pometali brezštevlni navzoči v pred jezom nabrano vodo: orehe, melone in vse mogoče predmeta. Paša je pogнал v vodo nekaj rumenih zlatnikov. Predor jeza je bil spremljan od razsvetljave, priprosti ljudje so plesali, tulili in izražali veselje, da bo poplava Nila zapustila zemlji rodovitnost ter bogato žetev.

Poraba bučk (šivank) v Združenih državah Severne Amerike.

Vsako leto izdelajo v Ameriki 10 do 15 milijard bučk. Na vsakega Amerikanca odpade na leto v Združenih državah Severne Amerike 100 do 150 komadov te igle.

vrh fantom, ki so vprizorili par nedolžnih komedij. Na pustni terek pa smo gledali maškare, ki so se šetale po naši vasi sem ter tja. Na pustni pondeljek se je končala pri nas koristna gospodarska šola, ki se je vršila v naši šoli in se bo nadaljevala v prihodnji zimi. Hvala našemu šolskemu upravitelju g. Kocbeku, ki je pripravil vse potrebno, da se je šola mogla vršiti. Šola nam bo dobra podlaga, da bomo s pomočjo naših slovenskih listov »Slovenca« in »Slovenskega gospodarja«, ki nam zmiraj gredo tudi v gospodarskem oziru na roko, gospodarili v čast Bogu in v dobrobit države in da nam ne bo prva politika, ampak zemlja, ki nas zmiraj kliče in ki jo moramo ljubiti!

St. Janž pri Velenju. Da bi se župljani čim lepše pripravili na evharistični kongres in čim boljše opravili svojo velikonočno dolžnost, se je vršila v dnevih od 15. do 17. marca evharistična tridnevica, nekak farni evharistični kongres. Vodil jo je s pomočjo domačega g. župnika č. g. župnik iz St. Jošta, Čarf Miloš. Vsaki dan tridnevne sta bili dve slovesni službi božji pred izpostavljenim Najsvetejšim, molitvena ura za uspeh tridnevne in evharističnega kongresa in so se razdelile med darovanji podobice s predpisano molitvijo. Spovedovalo in obhajalo se je po stanovih: v nedeljo moške in šolarji, pondeljek žene in na mladinski praznik sv. Jožefa pa fantje in dekleta, vsaki dan s primernim nagovorom pri skupnem sv. obhajilu. Vse tri dni je bilo nad 700 sv. obhajil, za župnijo, ki šteje samo 1096 duš, gotovo častno število. Po slovesnih večernicah na Jožefovo, ko je vsa cerkev zapela zahvalno pesem in angelsko češčenje ter pevski zbor še pesem »Povsod Bog«, se je vsa velika množica faranov zvrstila v dolgo, prekrasno rimsko procesijo, ki se je vila, počoč litanije Matere božje in Srca Jezusovega, po pobočju navzdol k evharističnemu križu, ki so ga pripravili moške in postavili fantje tako, da so vse sedmere vasi vneto sodelovale. Križ je 9 m visok, sredi njega je velika bela hostija z žarki, na počeznem brunu pa napis: Živel Kristus Kralj. Po nagovoru je šentjoški g. župnik križ slovesno blagoslovil, nakar je domači g. župnik skupno z ljudstvom posvetil vso župnijo evharističnemu Kralju. Vsa množica je potem navdušeno zapela pesem o križu, moški pevski zbor pa pesem: »Kristus mora kraljevati«. Morje lučic je valovilo okrog evharističnega križa, razsvetljena okna bližnjih in daljnih hiš so ga pobožno pozdravljala in štirji kresovi so nanznanjali veliko in gorečo ljubezen do njega. Neizbrisno bo ostala faranom v spominu vsa tridnevna svečanost, evharistični križ pa bodi vsem kašipot k župnijski cerkvi, k tabernaklju, oltarju in obhajilni mizi, kjer živi križani Zveličar v presveti Evharistiji!

Savinjski Lurd. V cerkvi lurske Matere božje pri Grižah je druga služba božja na vsak Marijin praznik, tudi nezapovedan in še nekatere nedelje in praznike. Te nedelje in prazniki so: nedelja po lurski Materi božji februarja, velikonočni pondeljek, binškočni pondeljek, lepa nedelja po karmelski Materi božji avgusta, rožnvenška nedelja in pohvalna nedelja. Lurska Mati božja vas vabi!

Šmarino ob Paki (Nenavađen družinski blagoslov.) Nekemu ubogemu delavcu v tej župniji se je rodil te dni 17. otrok. Poseduje malo hišico in košček zemlje. Od otrok jih živi 15; v teh hudih časih imajo težko življenje. Matere in zdravniške bi zanimalo, da sedaj rojeno 17. dete ni kaka slabotna, življenja nezmožna stvarca, temveč izredno dobro razvita in močna deklica s polnim ličcem. Poroka je bila pred 25 leti, mati je sedaj stara 45 let, mož pa

Grehi našega časa

ki jih povzroča pomanjkljiva prehrana in način življenja, kateri je ljudem vsiljen po današnjih življenjskih razmerah, so zakrivil, da ni mogoče razvrstiti cele legije prerano postarelih ljudi, ki vsi trpijo na kakoršnekoli defektu prebavnih organov. Zaprtost, napihnjenost, leno delovanje čreves, obolenje želodca, ledvic, jeter, slez, žolča in preobilica kisline se zapazijo šele, ko je že prepozno. Zato je sistematično izčiščevanje telesa velikega pomena, vendar je najbolj splošno takozvano pomladansko zdravljenje s Planinka čajem, ki je najbolj priljubljen radi njegovega sigurnega in naravnega delovanja.

eno leto več. Takšna uboga, z bogatim potomstvom obdarovana družina bi pač zaslužila kako javno, banovinsko ali državno podporo, kakor se to vrši po drugih državah.

Sladkagora. Dobili smo novega župnika g. Stakne Andreja. Bog blagoslovi njegovo delo! — Odšel je od nas k Sv. Kunigundi g. župnik v pokoju Kolarič Jožef, ki je skoro 10 let med nami opravil dušnopastirsko službo. Poleg tega se je udeleževal mnogo na gospodarskem polju naše župnije. Glavno njegovo delo je tukajšnji vodovod Sladkogorska vas in sosedna Polžanska vas sta bili do naprave vodovoda brez vode ob vsaki znatni suši. Koliko so trpeeli prebivalci teh vasi vsled pomanjkanja vode ob sušah, vedo sami najbolje. Zares težkega dela, ki je bilo zvezano s skoraj nepremagljivimi ovirami in težkočami, se je imenovani odločno lotil. In sedaj imata obe vasi Sladkagora in Polžanska vas krasen vodovod z izborno vodo, kar jim marsikdo zavida. Na njegovo pobudo se je tudi ustanovila gasilska četa, ki zbira prispevke posebno s prireditvami za nakup potrebnih gasilskih cevi. In res se govori, da bodo gasilci s pomočjo prijateljev in dobrotnikov skoraj imeli tolikšnega »mačka« skupaj, da si v kratkem kupijo cevi. — Predpust nam je obetal več porok in gostij, kot jih je v resnici bilo. So pač ovire. Kljub temu se jih je precej izmuznilo iz samskega stanu, oziroma vdovskega. Med njimi je tudi Kovačev Miha, bivši predstavnik in zastopnik fantov svoje okolice, ki so ga res spoštovali in radi imeli. Zdaj se je že njegova mlada žena, ki jo je privabil iz Poljčan, udomačuje na novem domu. Na predvečer poroke so se zbrali fantje iz okolice ter mu zapeli poslovilno podoknico, se poslovili od njega ter mu želeli sreče na mernike.

Sv. Peter pod Sv. gorami. Kjer se pič zval, tja rad zleti, pravi pregovor. Tako se je zgodilo tudi z našim organistom. Še ni minulo leto, odkar je nastopil službo organista pri nas. Že je dobil poročilo iz domačega kraja, da je tam nekje v Medžimurju razpisana služba organista. Pobral je svojo priljago in odjadral preko Sotle v svoj rojstni kraj. Veseli smo Te bili, dragi Janko, ki si nas razveseljeval z lepim cerkvenim petjem. Želimo Ti v novem kraju obilno uspehov!

Sv. Rupert nad Laškim. Smo tako daleč od velikega sveta, da se res čudimo, kako je tudi k nam našla pot moderna bolezen hripa! Menda veako hišo in vsako kočico naše župnije je obiskala ta ljubezniva Španjolka in nas naglala na peči ali za peč. Sicer se je pa zlasti otroci niso zelo ustrašili: saj so mnogi v hudi zimi bili prikovani na peč, zato ker hosi niso mogli hoditi po snegu in ledu, čevljev pa jim starši niso mogli omisliti. V resnici, strašna stiska ubogih ljudi: niso mogli v zimi otrok počiljati v šolo, ker ni obutelji in ni denarja za obutelji! Zdaj pa prihaja ljuba in topla pomlad, hripa se je menda vrnila na Špansko, otroci zapuščajo peči, ker lahko že hosi pohtajajo šolo. Tudi smo polni velikega zaupanja

ra našo novo vlado, ki je slovesno obljubila, da se hoče zavzeti zlasti za največjega trpina in siromaka v državi, ubogega kmeta. Železniske cene so že znižali, upamo, da se to zgodi tudi pri soli, petroleju, žigalicah in sladkorju! Ker so naše poljedelske reči, recimo: jajca, les, živina tako znižane v ceni, da jih bolj znižati sploh ni več mogoče, pričakujemo, da se gospodi, ki imajo usodo države in ljudstva v rokah, tudi na nas spomnijo, zlasti ker nam to vedno obljubljajo. Seveda nočemo biti tako poredni, da bi pri tem mislili na tistega Slomšekovega beloga mucka, ki se je v čevljarškem loncu prebarval po dlaki, v srca pa ostal pravi šmentani mucek! Bog ne daj kaj takega misliti! Resni časi volitev se nam bližajo, zato moramo trezno misliti!

Zagreb. V nedeljo dne 10. marca smo doživeli pri sv. Roku prijetno presenečenje, ko smo zagledali pred oltarjem svojega prejšnjega g. duhovnika Janeza Hladnika. G. Jože ga je povabil in g. Janez je rad prišel k svojim zagrebškimi Slovincem, za katere je pred letom tako vneto delal. G. Janez je imel pri sv. Roku deseto sv. mašo in popoldne krščanski nauk z litanijami. V Kostanjevico se je vrnil v pondeljek. — Isto nedeljo po litanijah je bilo v Slomšekovem društvu predavanje o Lutru in o protestantizmu. G. predsednik prosvetnega odseka je povedal mnogo zanimivosti iz Lutrovega življenja in protestantovskega gibanja, ki je prišlo tudi k nam v Slovenijo (Primož Trubar). — V nedeljo dne 17. marca je prav lepo predaval g. dr. J. Klemenc o turških napadih na Slovence v 15. in 16. stoletju. O drugih dogodkih drugič!

Poslednje vesti.

Politične novice.

Mala in Balkanska zveza v očigled novemu položaju, ki je nastal vsled splošne vojaške dolžnosti v Nemčiji. Dne 24. marca se je pripeljal v Beograd rumunski zunanji minister Titulescu, kjer je imel posvetovanja z našim zunanjim ministrom Jevtičem. Iz Beograda je odpotoval v Bratislavo na sestanek s čeho-slovaškim zunanjim ministrom dr. Benešem. Od tam se je napotil v Pariz in v London, da obvesti francosko in angleško vlado o stališču, ki ga zavzemata Mala in Balkanska zveza glede na položaj, ki je nastal z uvedbo splošne vojaške dolžnosti v Nemčiji.

Trgovski sporazum med našo državo in Italijo je podaljšan od 31. marca do konca junija, ko bo podpisana nova pogodba med obema državama.

Italija bo imela do 1. aprila t. l. pod orožjem 800.000 mož.

Vladna kriza v Belgiji že traja nekaj časa. Dva poskusa za sestavo nove vlade sta se izjalovila.

Domače novice.

Roko je odtrgala transmisijska v Mariboru v Rosenbergovem mlinu delavcu F. Rinc-u.

Drog za električno napeljavo v Mariboru se je pri postavljanju prevrnil in sta bila poškodovana dva delavca. Martinu Zorku je stisnilo prsni koš, Avgustu Jančiču je zlomilo levo roko in nogo.

Desno nogo si je zlomil v Plešivcu Martin Goršek pri padcu s skednja. Zdravi se v slovenjgraški bolnišnici.

Prireditve.

St. Ilj pri Velenju. Dne 31. marca ponovi naša občina željo tukajšnje prosvetno društvo misijonsko igro »Tri modrosti starega Wanga« v